

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe Parisiis, 1649

§. 6. De Negroponte olim Eubæâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

Albaniz inferiori, & paruz Grzciz, quz Despotatus vocabatur, przfuere Tochij Epirotz, ex genere vt aiunt Totilz, cuius vltimus Despota Leonardus per Amurathem secundum spoliatus in Italia consenuit.

Nunc verò per plures Saniacos administratur Albania, vt videbimus in Turcogræciæ Geographia. Aiunt tamen plerosque setuitutis Turcicæ exsortes esse, & eos armare posse 30. equitum millia ad bellum Turcis inferendum, modò vt arma, pecuniæ, & periti Duces ad eos appellant. Certè ad bellum Turcis inferendum necessarij videntur; contra quos quam peritè pugnare queant demonstrauit Scanderbegus; cui si Europæi coniunxissent vires suas, actum erat de Ottomanico Imperio. Hic moriens ditionem suam Venetis legarat, sed hanc tueri non potuerunt, vtpote à mari nimiùm remotam.

§. 6. De Negroponte, seu Eubæa.

NVM. I. Nomen

Nomen accepitab Euripo, quod leuiter detortum est in Negrepont, vt omnes arbitrantur Geographi.

N v M. 2. Quantitas Negropontis.

Longitudo eius procurrit à Promontorio Lytar ad Prom. d'Oro, & 2. gradus maioris circuli cum 10 minutis continet hoc est 130. millia passuum, leucas nostrates 65. Germanicas 32 ...

Latitudo ab vrbe Negroponte ad Pro. Castaro dimidis gradus, hoc est 30. mill. pass. 15. leucarum Franc. 7 cum dimidia Germanicarum.

NVM. 3. Qualitas Negropontis.

INSVLA hæc feracissima frumenti maximè, quo potissimum vtuntur Veneti, ad muniendas Insulas suas maris Ægæi: hinc quoque plurimum mellis, lanæ, serici, lini, ceræ exportatur.

NVM. 4. Politia Negropontis.

VENETIS paruit, quibus assignata suerat à Rabano Carcerio eius Duce, ne à Turcis occuparetur; à quibus tamen anno 1470. subacta est, per Mahumetum secundum, qui in cam atrocissime

Am.

icas

arte

nica

rtif-

lan-

ant,

fam

nei:

aces

dioum,

ent,

Ve-

uneffi-

en-

ınt,

ræ-

tri-

na-

n-

lit.

ar-

Ca-

e-

80

desauit, puberes omnes iugulauit, impuberes cum mulierculis Constantinopolim abduxit, vnde nouas Gracorum, & Turcarum colonias huc submisit.

CAPVT IV.

De Venetà ditione in Gracià.

RETAM Infulam ægrè reservauere sibi in Ægæo mari Veneti ex quo perdidere Cyprum, & S. Ioannis Hierosolymitani equites ex Insula Rhodo eiecti sunt. Exinde tamen sapientia sua perfecere, vt in side persisteret à quo sidem nullam solent expectare Christiani, nam ab eo tempore non Cretam modò, sed & Cytheram, & Tenum præsidiis retinuere Veneti vsque ad nostra tempora, quibus bella inter Christianos Europæos, Turcam ad sædera violanda impulerunt.

§. 1. De Insula Creta, seu Candia.

NVM. I. Nomen & Quantitas.

De nomine nihil occurrit quod dicam, nisi quod Candia dicatur, habeát que primariam ciuitatem iam toti Insulæ cognominem.

Quantitas eius spectata secundum Longitudinem ab Hermico Prom. ad Prom. Salomonis 4. gradus maioris circuli continet; ideóque 240. mil. pass. leuc. Franc. 120. Germ. 60. Secundum Latitudinem verò à Cabo Sasoni ad ostia sluuij Linco gradum vnum complectitur cum 10. minutis, igitur 70. mil. pass. 25. leucas Francicas, 17. cum dimidià Germanicas.

N v M. 2. Qualitas Crete.

FERTILITATEM Cretæ id maximè arguit, quòd in quibusdam eius Insulæ locis, bis in anno seratur, bis meratur. Vinum hine generosissimum effertur, vulgò de la Maluoisse, olim vinum Pramnium. Tota est penè cupressis consita, vnde Veneti arculas consciunt suas. Montes etiam pascuis læti, quare hic armenta Bucera, & oues innumeræ. Neque ceruos, neque lupos, aut yrsos & vul-